NORAKSTS
Lieta Nr.A42538608
143/AA43 - 0303 - 11/19

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 21.martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja V.Zommere,
tiesneses S.Gintere un M.Osmane,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *V.Š.*, Salaspils novada domes Administratīvās komisijas pilnvarotajam pārstāvim *V.N.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *V.Š.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 201.[43]panta (2007.gada 23.novembra administratīvā pārkāpuma protokols EM Nr.302662, Salaspils novada domes Administratīvās komisijas 2008.gada 13.februāra lēmums Nr.D62-98/2008), sakarā ar *V.Š.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 24.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 23.novembrī Salaspils novada pašvaldības policijas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu EM Nr.302662 *V.Š.* par to, ka minētā persona 2007.gada 11.novembrī pie sev piederošā nama */adrese/* nebija pacēlusi Latvijas Valsts karogu sakarā ar Lāčplēša dienu. Par minēto pārkāpumu atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 201.[43]panta otrajā daļā.

Ar Salaspils novada domes Administratīvās komisijas 2008.gada 13.februāra lēmumu Nr.D62-98/2008 (turpmāk arī – Lēmums Nr.98) *V.Š.* saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK pēc 201.[43]panta pirmās daļas un viņam piemērots naudas sods Ls 10 apmērā.

Ar Salaspils novada domes Administratīvās komisijas 2008.gada 13.februāra lēmumu Nr.D62-99/2008 (turpmāk arī – Lēmums Nr.99) *V.Š.* saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK pēc 201.[43]panta otrās daļas un viņam piemērots naudas sods Ls 10 apmērā **(**2007.gada 12.decembra Salaspils novada pašvaldības policijas administratīvā pārkāpuma protokols EM Nr.302797**)**.

[2] 2008.gada 14.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *V.Š.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma Nr.98 atcelšanu, kurā norādīti šādi apsvērumi:

[2.1] Sods neatbilst administratīvā procesa un likuma „Par Latvijas Valsts karogu" piemērošanas noteikumiem, jo karogs pieteicējam nebija jāpaceļ.

[2.2] Salaspils domes ierēdņi izmanto domes administratīvos resursus, lai kārtotu savas personīgās ambīcijas.

[2.3] Protokols tika sastādīts bez pieteicēja klātbūtnes, pieteicējs ar to nav iepazīstināts un viņam nav zināms tā saturs.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2008.gada 16.aprīļa lēmumu ierosināta administratīvā lieta par Lēmuma Nr.98 atcelšanu, atstāts bez virzības pieteikums daļā par Lēmuma Nr.99 atcelšanu un pieteicējam uzdots precizēt prasījumu, kā arī iesniegt motivētu lūgumu par termiņa atjaunošanu Lēmuma Nr.99 pārsūdzēšanai.

[4] Salaspils novada domes (turpmāk arī – atbildētājs) Administratīvā komisija rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikums ir uzskatāms par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā Nr.98 norādītajiem apsvērumiem.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 24.februāra spriedumu daļēji apmierināts *V.Š.* pieteikums, proti:

1) grozīts Lēmums Nr.98 (2007.gada 23.novembra administratīvā pārkāpuma protokols EM Nr.302662) daļā par piemēroto naudas sodu un samazināts naudas sods līdz Ls 5, pārējā daļā Lēmums Nr.98 atstāts negrozīts;
2) uzskatīts par neiesniegtu *V.Š.* pieteikums daļā par Lēmuma Nr.99 atcelšanu.

Spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[5.1] Lēmums Nr.98, kas pieteicējam ir nelabvēlīgs administratīvs akts, ir pamatots ar likuma „Par Latvijas valsts karogu" 2.panta 5.punktu, kas noteic, ka valsts karogs paceļams pie Saeimas, Ministru kabineta, pilsētu un novadu domju, rajonu un pagastu padomju, visu veidu iestāžu, uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību) un organizāciju ēkām, kā arī dzīvojamām ēkām 16.februārī, 24.februārī, 25.martā (sēru noformējumā), 1.maijā, 4.maijā, 14.jūnijā (sēru noformējumā), 17.jūnijā (sēru noformējumā), 4.jūlijā (sēru noformējumā), 11.novembrī, 18.novembrī, decembra pirmajā svētdienā (sēru noformējumā). Atbildība par šī pienākuma neievērošanu ir paredzēta LAPK 201.[43]pantā, kura otrā daļa noteic, ka par Latvijas valsts karoga vai citu valstu karogu nepacelšanu Saeimas, Ministru kabineta, republikas pilsētu domju vai novadu domju noteiktajās dienās vai gadījumos – uzliek naudas sodu līdz piecdesmit latiem.

[5.2] Atbilstoši LAPK 243.pantam pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tiesas ieskatā ar lietā esošajiem pierādījumiem (administratīvā pārkāpuma protokolu, policijas darbinieka dienesta ziņojumu, apskates protokolu un notikuma vietas fotogrāfijām) ir pierādīts fakts, ka 2007.gada 11.novembrī pie *V.Š.* piederošā nama */adrese/* nebija pacelts Latvijas valsts karogs sakarā ar Lāčplēša dienu, ar ko tika pārkāpta likuma „Par Latvijas valsts karogu" 2.panta piektā daļa un tādējādi izdarīts administratīvais pārkāpums, par kuru atbildība paredzēta LAPK 201.[43]panta otrajā daļā.

[5.3] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, nekonstatēja arī apstākļus, kuru dēļ pieteicējs būtu atbrīvojams no Latvijas valsts karoga pacelšanas. Ministru kabineta 2001.gada 25.septembra noteikumu Nr.412 „Likuma „Par Latvijas valsts karogu" piemērošanas noteikumi" 16.punkts noteic gadījumus, kad ir aizliegts pacelt Latvijas valsts karogu, proti, 1) virs un pie ēkām, kurās tiek veikts kapitālais remonts, kuras ir avārijas stāvoklī vai kurām tiek remontēta fasāde (izņemot Saeimas, Ministru kabineta, republikas pilsētu un novadu domju, Nacionālo bruņoto spēku štāba, valsts un pašvaldību izglītības iestāžu ēkas un Rīgas pils Svētā gara torni, kur Latvijas valsts karogs paceļams pastāvīgi un par tā pārvietošanu lēmumu pieņem attiecīgās iestādes vadītājs) un 2) citās nepiemērotās vietās un apstākļos (piemēram, kokos, virs un pie saimniecības ēkām, nesakoptās vietās, ražošanas objektos).

Kā redzams no fotogrāfijām, remonts konkrētajā ēkā */adrese/* 2007.gada 11.novembrī netika veikts un Salaspils novada būvvalde 2007.gada 23.novembra vēstulē informē, ka būvvaldē nav reģistrētas būvatļaujas nama */adrese/* rekonstrukcijas vai renovācijai (kapitālais remonts).

[5.4] Tiesa konstatēja, ka Lēmumā Nr.98, kuru tiesai ir iesniedzis pieteicējs, ir norādīts, ka pieteicējs ir izdarījis LAPK 201.[43]panta pirmajā daļā paredzētu pārkāpumu, savukārt iestādes iesniegtajā Lēmumā Nr.98 ir norādīts, ka pieteicējs ir izdarījis LAPK 201.[43]panta otrajā daļā paredzētu pārkāpumu.

Kā izriet no lietas materiāliem, tad gan administratīvā pārkāpuma protokolā, gan policijas darbinieka dienesta ziņojumā, gan iestādes uzaicinājumos ierasties uz protokola sastādīšanu un administratīvās lietas izskatīšanu ir norādīts, ka pieteicēja rīcībā ir konstatēts LAPK 201.[43]panta otrās daļas sastāvs. Līdz ar to tiesa atzina, ka pieteicēja iesniegtajā Lēmuma Nr.98 eksemplārā norādītais LAPK 201.[43]panta pirmās daļas sastāvs ir atzīstams par pārrakstīšanās kļūdu. Vienlaicīgi tiesa vērsa iestādes uzmanību uz nepieciešamību rūpīgi sastādīt administratīvos aktus, jo šāda pārrakstīšanās situācijās, kad persona tiek saukta pie administratīvās atbildības, nav pieļaujama.

[5.5] LAPK 201.[43]panta otrās daļas sankcija ir naudas sods līdz piecdesmit latiem. Ar Lēmumu Nr.98 pieteicējam noteikts naudas sods Ls 10 apmērā. Apstākļus, kas mīkstina atbildību, un apstākļus, kas pastiprina atbildību, iestāde nav konstatējusi. Tāpat iestāde nav izdarījusi arī lietderības apsvērumus, kāpēc sods ir nosakāms tieši Ls 10.

No lietas materiāliem neizriet, ka pieteicējs būtu iepriekš sodīts par šādu pārkāpumu. Tiesas ieskatā, pastāvot konkrētajiem apstākļiem, proti, pieteicējs iepriekš nebija izdarījis līdzīgus pārkāpumus, tiesa atzina, ka noteiktais sods Ls 10 nav samērīgs. Tādējādi ir pamats, pamatojoties uz LAPK 286.panta pirmās daļas 5.punktu, grozīt naudas soda apmēru un samazināt to līdz Ls 5. Mazāks sods tiesas ieskatā sabiedrībā veicinātu tiesisko nihilismu, dodot iespēju tiesību normu pārkāpējiem izvairīties no soda par izdarīto pārkāpumu.

[5.6] Līdz ar to tiesa atzina, ka lietā ir pierādīts, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, tādēļ ir noraidāms pieteicēja lūgums par Lēmuma Nr.98 atcelšanu. Taču, ievērojot iepriekš minēto, ir samazināms piemērotā naudas soda lielums.

[5.7] Tiesa konstatēja, ka ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2008.gada 16.aprīļa lēmumu pieteikums daļā par Lēmuma Nr.99 atcelšanu atstāts bez virzības prasījuma precizēšanai līdz 2008.gada 12.maijam, proti, vai pieteicējs vēlas, lai tiktu ierosināta administratīvā lieta arī par šī lēmuma atcelšanu, kā arī motivēta lūguma izteikšanai par procesuālā termiņa atjaunošanu pieteikuma iesniegšanai. Tiesneses lēmums pieteicējam uz pieteikumā norādīto adresi nosūtīts divreiz – gan 2008.gada 17.aprīlī, gan atkārtoti 26.maijā. Pieteicējs nav novērsis tiesneses lēmumā minētos trūkumus – nav norādījis, ka vēlas, lai tiktu atcelts Lēmums Nr.99 un nav izteicis lūgumu nokavētā procesuālā termiņa atjaunošanai. Līdz ar to tiesa atzina, ka pieteikums ir atzīstams par neiesniegtu attiecībā uz Lēmuma Nr.99 atcelšanu saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 192.panta ceturto daļu, kas noteic, ja pieteicējs trūkumus noteiktā termiņā nenovērš, pieteikumu ar motivētu lēmumu atzīst par neiesniegtu un atdod pieteicējam.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 24.februāra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot to pilnā apjomā. Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem apsvērumiem.

[6.1] Pieteicējs uzskata, ka pirmās instances tiesas lēmums nav objektīvs, jo tiesā tika iesniegts lūgums atlikt tiesas sēdi, jo tieši tai dienā pieteicējs tika stacionēts slimnīcā. Tiesa, neatliekot sēdi, pārkāpa pieteicēja procesuālās tiesības piedalīties lietas izskatīšanā personīgi.

[6.2] Pirmās instances tiesa nav novērtējusi līdz galam apstākli, ka 1998.gadā ar Rīgas apgabaltiesas spriedumu Salaspils dome tika atzīta par prettiesisku un ļaunticīgu ēkas, */adrese/* un nodeva šo ēku pieteicēja valdījumā un īpašumā.

[6.3] Pirmās instances tiesa atteikusies arī novērtēt ekspertīzes atzinumu, ka ēkas atjaunošanai ir nepieciešami Ls 98 000.

[7] Salaspils novada domes Administratīvās komisijas rakstveida paskaidrojumos norādīts, ka pieteicēja apelācijas sūdzība nav pamatota un tajā izteiktie iebildumi neattiecas uz izskatāmo lietu.

[8] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja apelācijas sūdzību, norādīja, ka pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu pilnā apmērā. Pieteicējs norādīja, ka karogu nav pacēlis nevis politisku iemeslu dēļ, bet gan tāpēc, ka mājas fasādes remonts nav pabeigts, tam ir nepieciešami lieli līdzekļi, kuru nav pieteicēja rīcībā. Pieteicēja ieskatā ēkas fasāde nav cienīga, lai pie tās liktu Latvijas karogu.

Atbildētāja pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[9] Noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir daļēji pamatota, un pieteikums apmierināms daļēji.

[10] Lēmumā Nr.98, kuru tiesai ir iesniedzis pieteicējs, ir norādīts, ka pieteicējs ir izdarījis LAPK 201.^{43}panta pirmajā daļā paredzētu pārkāpumu, savukārt iestādes iesniegtajā Lēmumā Nr.98 ir norādīts, ka pieteicējs ir izdarījis LAPK 201.^{43}panta otrajā daļā paredzētu pārkāpumu.

Kā izriet no lietas materiāliem, gan administratīvā pārkāpuma protokolā, gan policijas darbinieka dienesta ziņojumā, gan iestādes uzaicinājumos ierasties uz protokola sastādīšanu un administratīvās lietas izskatīšanu ir norādīts, ka pieteicēja rīcībā ir konstatēts LAPK 201.^{43}panta otrās daļas sastāvs.

LAPK 201.^{43}panta otrā daļa, kas bija spēkā Lēmuma Nr.98 izdošanas brīdī, noteica, ka par Latvijas valsts karoga vai citu valstu karogu nepacelšanu Saeimas, Ministru kabineta, republikas pilsētu domju vai novadu domju noteiktajās dienās vai gadījumos – uzliek naudas sodu līdz piecdesmit latiem.

[11] Lietā nav strīda par administratīvā protokolā norādītajiem faktiskajiem apstākļiem, proti, ka 2007.gada 11.novembrī pieteicējs pie sev piederošā nama */adrese/* nebija pacēlis Latvijas Valsts karogu sakarā ar Lāčplēša dienu.

Strīds pastāv par to, vai pieteicējam bija pienākums 2007.gada 11.novembrī pie sev piederošā nama */adrese/* pacelt Latvijas Valsts karogu.

Administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdī spēkā esošie Ministru kabineta 2001.gada 25.septembra noteikumu Nr.412 „Likuma „Par Latvijas valsts karogu" piemērošanas noteikumi" 16.punkts noteica gadījumus, kad ir aizliegts pacelt Latvijas valsts karogu, proti, 1) virs un pie ēkām, kurās tiek veikts kapitālais remonts, kuras ir avārijas stāvoklī vai kurām tiek remontēta fasāde (izņemot Saeimas, Ministru kabineta, republikas pilsētu un novadu domju, Nacionālo bruņoto spēku štāba, valsts un pašvaldību izglītības iestāžu ēkas un Rīgas pils Svētā gara torni, kur Latvijas valsts karogs paceļams pastāvīgi un par tā pārvietošanu lēmumu pieņem attiecīgās iestādes vadītājs) un 2) citās nepiemērotās vietās un apstākļos (piemēram, kokos, virs un pie saimniecības ēkām, nesakoptās vietās, ražošanas objektos).

Atbilstoši Salaspils novada būvvaldes sniegtajai informācijai *(lietas lapa 42)* Salaspils pilsētas domes Būvvalde 2000.gada 18.septembrī izskatījusi *V.Š.* ieceri veikt fasādes remontu dzīvojamai ēkai */adrese/* un pieņēmusi lēmumu atļaut veikt fasādes remontu minētajā adresē bez būvdarbu atļaujas. No būvniecības ierosinātāja *V.Š.* saņemta būvniecības iecere un 2001.gada 11.septembrī izdots pozitīvs Būvvaldes atzinums, atļaujot veikt ēkas renovācijas būvprojektēšanu, minētais būvprojekts izstrādāts un akceptēts ar Būvvaldes 2002.gada 10.maija lēmumu Nr.6 „Par dzīvojamās ēkas daļas renovācijas projekta akceptu publisko telpu ierīkošanai */adrese/*", nosakot pienākumu *V.Š.* saņemt Salaspils Būvvaldē izsniegtu būvatļauju.

Būvniecības ierosinātājs *V.Š.* iesniedzis projektu dzīvojamās ēkas */adrese/* fasādes daļas izmaiņām, kas saskaņots 2003.gada 20.martā. Salaspils novada Būvvaldē nav reģistrēta būvatļaujas izdošana *V.Š.* renovācijas vai remontdarbu veikšanai dzīvojamai ēkai */adrese/*.

Lietā nav strīda, ka minētā dzīvojamā ēka *V.Š.* tika nodota 1998.gada 28.jūlijā ļoti sliktā stāvoklī, proti, izdegusi, bez logiem un durvīm, daļēji bez jumta. Kā norāda pieteicējs, viņš savedis to vismaz tādā kārtībā, lai varētu tur dzīvot, bet pilnīgai remonta pabeigšanai pietrūkst naudas līdzekļu. Pieteicēja ieskatā ēkas fasāde nav sakārtota tādā stāvoklī, lai pie tās liktu Latvijas karogu.

[12] Atbildētājs norāda, ka būvatļauja fasādes remontam ēkai */adrese/* nav saņemta, tāpēc nav pamata uzskatīt, ka ēkā tiek veikts fasādes remonts, kas redzams arī no klāt pievienotajām fotogrāfijām.

Apgabaltiesas ieskatā apstāklis, ka no fotogrāfijām redzams, ka fasādes remonts konkrētajā ēkā */adrese/* 2007.gada 11.novembrī netiek veikts, kā arī tas, ka Salaspils novada būvvaldē nav reģistrētas būvatļaujas nama */adrese/* rekonstrukcijas vai renovācijai (kapitālais remonts), nav pietiekams, lai uzskatītu, ka nav iestājušies Ministru kabineta 2001.gada 25.septembra noteikumu Nr.412 „Likuma „Par Latvijas valsts karogu" piemērošanas

noteikumi" 16.punktā noteiktie gadījumi, kad ir aizliegts pacelt Latvijas valsts karogu.

Proti, minētajā punktā šie gadījumi ir ļoti vispārināti un tulkojami plaši, kā piemēram, karogu aizliegts izkārt citās nepiemērotās vai nesakoptās vietās.

Par to, kas var būt nesakopta vieta vai nepiemēroti apstākļi, dažādām personām var būt atšķirīgs viedoklis, kā tas ir konkrētajā gadījumā - pieteicējs uzskata, ka nesakopta fasāde, kuras remonts nav pabeigts, nav cienīga, lai pie tādas paceltu Latvijas valsts karogu.

Apgabaltiesas ieskatā būtu nepareizi sodīt pieteicēju par šādu viedokli. Turklāt, kā izriet no Salaspils novada būvvaldes 2009.gada 25.jūnija vēstules Nr.4/191-80 *(lietas lapa 58)*, Salaspils novada būvvalde atsaka saskaņot reklāmas izvietošanu pie šīs ēkas, norādot, ka ēkas īpašniekam *V.Š.* ir ticis atļauts veikt fasādes remontu ēkai */adrese/* un Būvvaldei nav informācijas par remonta darbu pabeigšanu šai ēkai, tāpēc reklāmas skices saskaņošana iespējama tikai pēc tam, kad Būvvalde saņems apliecinājumu par fasādes remonta darbu pabeigšanu, fasādes sakārtošanu.

[13] Apgabaltiesa konstatē, ka 2010.gada 4.februārī LAPK 201.^{43}pantā ir izdarīti grozījumi, nosakot, ka par Latvijas valsts karoga vai citu valstu karogu nepacelšanu Saeimas, Ministru kabineta, republikas pilsētu domju vai novadu domju noteiktajās dienās vai gadījumos, kā arī par Ministru kabineta noteiktā Latvijas valsts karoga pacelšanas veida vai kārtības pārkāpšanu - izsaka brīdinājumu.

Tādējādi ir mīkstināts sods par šo pārkāpumu. Saeimas Juridiskā komisija par likumprojektu, ar kuru izdarīti grozījumi LAPK 201.^{43}pantā, norādījusi, ka mērķis nav sodīt, bet panākt, ka noteiktās dienās un noteiktā kārtībā tiktu pacelts valsts karogs. Ja tas nenotiek, sākotnēji cilvēks ir jābrīdina, bet, ja pārkāpumi ir regulāri un liecina par demonstratīvi noraidošu attieksmi pret valsts simbolu, jāpiemēro naudas sods.

No pieteicēja paskaidrojumiem neizriet, ka viņam būtu demonstratīvi noraidoša attieksme pret valsts simbolu – Latvijas karogu.

[14] Apgabaltiesa konstatē arī procesuālus pārkāpumus atbildētāja rīcībā, proti, Lēmumā Nr.98, kuru tiesai ir iesniedzis pieteicējs, ir norādīts, ka pieteicējs ir izdarījis LAPK 201.^{43}panta pirmajā daļā paredzētu pārkāpumu, savukārt iestādes iesniegtajā Lēmumā Nr.98 ir norādīts, ka pieteicējs ir izdarījis LAPK 201.^{43}panta otrajā daļā paredzētu pārkāpumu. Līdzīgi neatrunāti labojumi ir arī administratīvā pārkāpuma protokolā. Apgabaltiesas ieskatā nav pieļaujams, ka administratīvā pārkāpuma lietā atšķiras lēmumu, ar kuru piemērots sods, eksemplāri. Tā kā maz ticams, ka pieteicējs būtu labojis savu Lēmuma Nr.98 eksemplāru, tad iestādei, konstatējot kļūdu, tā bija jāizlabo normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, nevis vienkārši veicot labojumus savā Lēmuma Nr.98 eksemplārā.

Pārkāptas arī pieteicēja tiesības sniegt paskaidrojumus.

Ņemot vērā, ka arī iestādē administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts un Lēmums Nr.98 pieņemts bez pieteicēja klātbūtnes, ka lietā faktiski nebija pieteicēja paskaidrojumi pēc būtības, kā arī pieteicējs pirmās instances tiesā iesniedza lūgumu atlikt tiesas sēdi, jo tieši tai dienā pieteicējs tika stacionēts slimnīcā, apgabaltiesa piekrīt pieteicēja norādītajam, ka konkrētajā gadījumā pirmās instances tiesa, neatliekot tiesas sēdi, pārkāpa pieteicēja procesuālās tiesības piedalīties lietas izskatīšanā personīgi un sniegt paskaidrojumus. Konkrētajā gadījumā pieteicēja paskaidrojumi bija būtiski, turklāt tiesa pieteicēja neierašanos atzina par attaisnotu.

Lietvedības uzdevumi administratīvā pārkāpuma lietās saskaņā ar LAPK 237.pantu ir savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus un izlemt to stingrā saskaņā ar likumu. LAPK 7.pants paredz, ka lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Visu būtisko apstākļu nenoskaidrošana lietā uzskatāma par būtisku procesuālu pārkāpumu, kas novedis arī pie nepareizas materiālo tiesību normu piemērošanas.

Apgabaltiesa uzskata, ka atbildētājs, pieņemot Lēmumu Nr.98, nav vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrojis lietas apstākļus, kā rezultātā pārkāpis procesuālās un materiālās tiesību normas, līdz ar to Lēmums Nr.98 ir atceļams un administratīvā lietvedība izbeidzama.

[15] Apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instance nav pareizi novērtējusi pierādījumus lietā, tāpēc tās spriedums nav pamatots.

[16] Apgabaltiesa konstatē, ka ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2008.gada 16.aprīļa lēmumu pieteikums daļā par Lēmuma Nr.99 atcelšanu atstāts bez virzības prasījuma precizēšanai līdz 2008.gada 12.maijam, proti, vai pieteicējs vēlas, lai tiktu ierosināta administratīvā lieta arī par šī lēmuma atcelšanu, kā arī motivēta lūguma izteikšanai par procesuālā termiņa atjaunošanu pieteikuma iesniegšanai. Tiesneses lēmums pieteicējam uz pieteikumā norādīto adresi nosūtīts divreiz – gan 2008.gada 17.aprīlī, gan atkārtoti - 26.maijā. Pieteicējs nav novērsis tiesneses lēmumā minētos trūkumus – nav norādījis, ka vēlas, lai tiktu atcelts Lēmums Nr.99 un nav izteicis lūgumu nokavētā procesuālā termiņa atjaunošanai. Līdz ar to apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka pieteikums šajā daļā atzīstams par neiesniegtu.

Kaut arī, pārsūdzot spriedumu, pieteicējs norādījis, ka pārsūdz to pilnā apmērā, un tiesas sēdē apgabaltiesā pieteicējs precizēja, ka pārsūdz arī spriedumā iekļauto šo pirmās instances tiesas lēmumu, savus argumentus un apsvērumus šajā daļā pieteicējs nav norādījis.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 3.punktu, 286.[14]pantu, Administratīvā procesa likuma 323.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Daļēji apmierināt *V.Š.* apelācijas sūdzību.

Atcelt Salaspils novada domes Administratīvās komisijas 2008.gada 13.februāra lēmumu Nr.D62-98/2008 par *V.Š.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 201.[43]panta (2007.gada 23.novembra administratīvā pārkāpuma protokols EM Nr.302662) un administratīvo lietvedību izbeigt.

Atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 24.februāra spriedumā iekļauto lēmumu, ar kuru uzskatīts par neiesniegtu *V.Š.* pieteikums daļā par Salaspils novada domes Administratīvās komisijas 2008.gada 13.februāra lēmuma Nr.D62-99/2008 atcelšanu.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja *(paraksts)* V.Zommere

Tiesneses *(paraksts)* S.Gintere

(paraksts) M.Osmane

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese V.Zommere
Rīgā, 2011.gada 21.martā